

Capitulum. Apoc. xxj.

ET audivi vocem magnam de throno dicentem: Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, et habitabit cum eis. Et ipsi populus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eorum Deus.

R. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacerdos. Locus. **V.** Pro delictis et peccatis populi. In quo. **Gloria Patri.** Locus iste.

V. Hæc est domus Domini firmiter ædificata. **R.** Bene fundata est supra firmam petram.

Tempore Paschali.

R. br. Locus iste sanctus est, in quo orat sacerdos, * Alleluia, alleluia. Locus. **V.** Pro delictis et peccatis populi. Alleluia, alleluia. **Gloria Patri.** Locus.

V. Hæc est domus Domini firmiter ædificata, alleluia. **R.** Bene fundata est supra firmam petram, alleluia.

AD NONAM.

Aña. Lápides pretiosi.

Capitulum. Apoc. xxj. b

ET abstergit Deus omnem lacrymam ab oculis eorum: et mors ultra non erit, neque luctus, ne-

que clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiierunt. Et dixit qui sedebat in throno: Ecce nova factio omnia.

R. br. Hæc est domus Domini, * Firmiter ædificata. Hæc est. **V.** Bene fundata est supra firmam petram. **Firmiter.** **Gloria Patri.** Hæc.

V. Bene fundata est domus Domini. **R.** Supra firmam petram.

Tempore Paschali.

R. br. Hæc est domus Domini firmiter ædificata, * Alleluia, alleluia. Hæc. **V.** Bene fundata est supra firmam petram. Alleluia, alleluia. **Gloria Patri.** Hæc.

V. Bene fundata est domus Domini, alleluia. **R.** Supra firmam petram, alleluia.

IN II. VESPERIS.

Omnia ut in j. Vesperis præter.

V. Domum tuam Domine decet sanctitudo. **R.** In longitudinem dierum.

Ad Magnificat, Aña. O quam metuendus est * locus iste: vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

—*—

DIE II. INFRA OCTAV.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

LECTIO IV. In Ps. cxxj.

JERUSALEM, quæ ædificatur ut civitas, aliud nemo potest ponere præter id, quod positum est, quod est Christus Jesus. **R.** O quam. [185]

LECTIO V.

JERUSALEM, quæ ædificatur, ad quam currunt in fide lapides vivi; de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lapides vivi coædificamini in domum spiritalem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lapides vivi coædificamini? Vivis, si credis: si autem credis, efficieris templum Dei; quia dicit Apostolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

R. Orantibus. [185]

LECTIO VI.

IPSA ergo modo civitas ædificatur. Præciduntur de montibus lapides per manus prædicantium veritatem, conquadrantur, ut intrent in structuram sempiternam. Adhuc multi lapides in manibus

artificis sunt: non cadant de manibus artificis, ut possint perfecti coædificari in structuram templi. Est ergo ista Jerusalem, quæ ædificatur ut civitas: fundamentum ipsius Christus est. Dicit Apostolus Paulus: Fundamentum aliud nemo potest ponere præter id, quod positum est, quod est Christus Jesus.

R. O quam. [185]

LECTIO VI.

FUNDAMENTUM quando ponitur in terra, desuper ædificantur parietes, et pondus parietum ad ima tendit, quia in imo positum est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in cælo est, ad cælum ædificemur. Corpora ædificaverunt istam structuram, quam videtis amplam surrexisse hujus basilicæ: et quia corpora ædificaverunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia vero spiritaliter ædificamur, fundamentum nostrum in summo positum est. Illuc ergo curramus, ibi ædificemur; quia de ipsa Jerusalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in atriiis tuis Jerusalem. **R.** Mane. [186]

In III. Nocturno.
Lectio sancti Evangelii
secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. xix.

In illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus : ethic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrosii Episcopi.

Ex libro 8. in Luc. in fine.

ST confestim, inquit, vidit, et sequebatur illum, magnificans Dominum. Aliter enim non videret, nisi sequeretur Christum, nisi Dominum predicaret, nisi sæculum præteriret. Cum divitibus quoque in gratiam revertamur. Nolumus enim offendere divites, qui volumus, si fieri potest, sanare omnes : ne in cameli comparatione præstricti, et in Zachæo citius quam oportuit, derelicti, justæ habeant commotionis offensam.

℞. Domus mea. [189]

Lectio viii.

Discant divites non in facultatibus crimen hæere, sed in iis, qui uti nesciant facultatibus. Nam divitiæ ut impedimenta improbis, ita bonis sunt

adjumenta virtutis. Dives certe Zachæus, et electus a Christo : sed dimidium bonorum suorum pauperibus largiendo, reddendo etiam in quadruplum, quæ fraude sustulerat, (alterum enim non sat est, nec habet gratiam liberalitas, si injuria perseverat, quia non spolia, sed dona quaeruntur) uberiorem mercèdem quam conferbat, accipit.

℞. Lápides. [189]

Lectio ix.

ET bene princeps indicitur publicanorum. Quis jam de se desperet, quando et iste, cui census ex fraude, ad salutem pervenit? Et ipse, inquit, divites. Ut scias non omnes divites, aváros. Quia statúra pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullius alterius statúram Scriptúra, nisi hujus expressit? Vide ne forte malitia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim reddere promiserat : nondum viderat Christum : merito adhuc pusillus. Joannes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spiritum sicut colúmbam super Christum manentem, sicut ipse ait : Vidi Spiritum de-

scendentem sicut colúmbam, et manentem super eum.

Te Deum laudamus. 20.

DIE III. INFRA OCT.

In j. Nocturno, Lectiones
de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Serm. cclvj. de Temp.

Lectio iv.

Elébritas hujus congregationis, dedicatio est domus orationis. Domus ergo nostrarum orationum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo edificamur, ut in fine sæculi dedicemur. Edificium, imo edificatio habet laborem; dedicatio exultationem. Quod hic fiebat, quando ista surgébant, hoc fit modo, cum congregantur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de silvis et montibus ligna et lapides præciduntur : cum vero catechizantur, baptizantur, formantur, tamquam inter manus fabricorum et opificum dolantur, collineantur, complanantur. Verumtamen domum Domini non faciunt, nisi

quando caritate compaginantur.

℞. Orantibus. [185]

Lectio v.

Ligna ista et lapides si non sibi certo ordine cohererent, si non se pacifice innecterent, si non se invicem, coherendo sibi, quodammodo amarent, nemo huc intraret. Denique quando vides in aliqua fabrica lapides et ligna bene sibi coherere, securus intras, ruinam non times. Volens ergo Dominus Christus intrare, et in nobis habitare, tamquam edificando dicebat : Mandatum novum do vobis : Ut vos invicem diligatis. Mandatum, inquit, novum do vobis. Veteres enim eratis, domum mihi nondum faciebatis, in vestra ruina jacebatis. Ergo ut eruamini a vestrae ruinae vetustate, vos invicem amate.

℞. O quam. [185]

Lectio vi.

Consideret ergo caritas vestra, edificari adhuc istam domum toto, sicut prædictum est et promissum, orbe terrarum. Cum enim edificatur domus post captivitatem, sicut ut habet alius Psalmus,

dicitur : Cantáte Dómino cánticum novum : cantáte Dómino omnis terra. Quod ibi dixit, cánticum novum ; hoc Dóminus dixit, mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus : Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenimus : ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens. [186]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. xix.

IN illo témpore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homília sancti Ambrósii Episcopi.

Ex libro 8. in Luc. prope finem.

QUÆ autem turba, nisi imperitæ confúsis multitudinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachæus quamdiu in turba

est, non videt Christum : supra turbam ascéndit, et vidit : hoc est, plebis jam transgressus inscitiam, méruit quem desiderábat, aspícere. Pulchre autem áddidit, Quia illa parte erat transitúrus Dóminus : vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus : ut et mystérium serváret, et grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad Gentes.

℟. Domus mea. [189]

Lectio viij.

VIdit itaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitáte fidei inter fructus novórum óperum, velut fecúndæ altitúdine árboris eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Dóminica die relaxáre ánimus, festivitátem admiscére deléctat. Zachæus in sycómoro, novum videlicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque complerétur illud : Arbor ficí produxit grossos suos.

℟. Lápides. [189]

Lectio ix.

AD hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus áli-

bi : Cum esses sub árbore ficí, vidi te. Ergo Nathánael sub árbore, hoc est, supra radicem, quia justus. Radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathánael, quia sub lege : Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occultus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat : iste jam supra legem relinquébat sua, et Dómino sequebátur.

Te Deum laudámus. 20.

DIE IV. INFRA OCT.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Augustíni Episcopi.

Ex Serm. cclvj. de Tempore.

Lectio id.

Atténdite in Psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus ex ruína ædificiórum. Conscidisti saccum meum : hoc pertinet ad ruínam. Quid ergo ad ædificium? Et accinxisti me lætítia. Vox dedicatiónis : Ut cantet tibi glóriamea, et non compungar. Quis est, qui loquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, con-

tínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dicere pótuít : Eruísti Dómine ab inferis ánimam meam?

℟. Orántibus. [185]

Lectio v.

CUjus ánimá jam ab inferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco : Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicatió, et cantátur liberatió, cánticum dedicatiónis domus, et dicitur : Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me : et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidisse Christum, vicísse tamquam inimicum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem.

℟. O quam. [185]

Lectio vij.

REsurrexít tértia die, et ejus vox est : Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem : Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurreccióné, ascensióne, prædicatióne áliqui com-

pungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apostolorum constantiæ diffamatióne aliqui compungebántur, et convertebantur : aliqui obdurabantur, et confundebántur, nulli tamen jucundabantur.

℞. Mane surgens. [186]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xix.

In illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jéricho. Et ecce vir nomine Zachæus : et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Lib. 27. Moral. cap. xxvij. post medium.

SI veraciter sapientes esse, atque ipsam sapientiam contemplari appetimus, stultos nos humiliter cognoscamus. Relinquamus noxiam sapientiam, discamus laudabilem fatuitatem. Hinc quippe scriptum est : Stulta mundi elegit Deus, ut confundat sapientes. Hinc rursus dicitur : Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sapiens. Hinc evangelicæ historiæ

verba testantur : quia Zachæus cum videre præturba nihil posset, sycómori arborem ascendit, ut transeuntem Dóminum cerneret. Sycómorus quippe ficus fatua dicitur.

℞. Domus mea. [189]

Lectio viij.

Pusillus itaque Zachæus sycómorum súbiit, et Dóminum vidit : quia qui mundi stultitiam humiliter eligunt, ipsi Dei sapientiam subtiliter contemplantur. Pusillitatem namque nostram ad videndum Dóminum turba præpedit : quia infirmitatem humanæ mentis, ne lucem veritatis inténdat, curarum sæcularium tumultus premit. Sed prudenter sycómorum ascendimus, si prouide eam, quæ diuinitus præcipitur, stultitiam mente tenemus. Quid enim in hoc mundo stultius, quam amissa non querere, possessa rapiéntibus relaxare, nullam pro acceptis injuriis injuriam reddere, imo adjunctis aliis patientiam præbere?

℞. Lápides. [189]

Lectio ix.

Quasi enim sycómorum nos ascendere Dóminus præcipit, cum dicit :

Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et rursus : Si quis te percússerit in dexteram maxillam, præbe illi et alteram. Per sycómorum Dóminus transiens cernitur : quia per hanc sapientem stultitiam, etsi necdum, ut est, sólide, jam tamen per contemplationis lumen Dei sapientia quasi in tránsito videtur, quam videre nequeunt qui sibi sapientes esse videntur : quia ad conspiciendum Dóminum, in elata cogitationum suarum turba deprehensi, adhuc sycómori arborem non inveniunt. Te Deum. 20.

DIE V. INFRA OCTAV.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

Ex Serm. cclvj. de Temp.

Lectio iij.

Odo, quando implentur ecclesiæ, putamus jucundari Judæos? Ecclesiæ edificantur, dedicantur, implentur : quomodo illi jucundantur? Non solum non jucundantur, sed etiam confunduntur, et implentur vox exultantis : Exaltabo

te Dómine, quoniam suscepisti me : et non jucundasti inimicos meos super me. Non jucundasti super me : si mihi credant, jucundabis in me. Ne multa dicamus, ad illa, quæ cantauimus, aliquando veniamus. Quomodo dicit Christus : Conscidisti saccum meum, et accinxisti me lætitia? Saccus ejus erat similitudo carnis peccati.

℞. Orántibus. [185]

Lectio v.

NON tibi viléscat, quod ait, Saccum meum : ibi erat inclusum pretium tuum. Conscidisti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidisti saccum meum. In passione conscissus est. Quomodo ergo Deo Patri dicitur : Conscidisti saccum meum? Quomodo Patri dicatur, vis audire : Conscidisti saccum meum? Quia proprio Filio non pepéruit, sed pro nobis omnibus tradidit illum. Fecit enim per Judæos nescientes, unde redimerentur scientes, et confunderentur negantes. Nesciunt enim quid boni nobis operati sunt malo suo. Suspensus est saccus, et quasi lætatus est impius. Conscidit saccum

lancea persecutor, et fudit pretium nostrum Redemptor. *R.* O quam. [185]

Lectio vij.

Cantet Christus Redemptor, gemat Judas venditor, erubescat Judæus emptor. Ecce Judas vendidit, Judæus emit, malum negotium egerunt, ambo damnati sunt, se ipsos perdidērunt venditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro corpore occiso, pro corpore dedicato. Dicat, audiamus: Concidisti saccum meum, et accinxisti me lætitia: id est, concidisti mortalitatem meam, et accinxisti me immortalitate et incorruptione. Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar. Quid est, Non compungar? Jam contra me non ferat lanceam persecutor, Ut non compungar. Christus enim surgens a mortuis, jam non moritur, et mors illi ultra non dominabitur.

R. Mane surgens. [186]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xix.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir

nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homil a venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. lxxvij. in Lucae xix.

Uæ impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud Deum. Ecce enim camelus deposita gibbi sarcina per foramen acus transit, hoc est, dives et publicanus relicto onere divitiarum, contempto censu fraudum, angustam portam, arctamque viam, quæ ad vitam ducit, ascendit. Qui mira devotione fidei ad videndum Salvatorem, quod natura minus habuerat, ascensu supplet arboris: atque ideo juste, quamvis ipse rogare non audeat, benedictionem Dominicæ susceptionis, quam desiderabat, accipit.

R. Domus mea. [189]

Lectio viij.

Mystice autem Zachæus, qui interpretatur justificatus, credentem ex Gentibus populum significat. Qui quanto curis sæcularibus occupatior, tanto flagitiis depri-

mentibus erat factus humilior. Sed ablutus est, sed sanctificatus, sed justificatus in nomine Domini nostri Jesu Christi, et in spiritu Dei nostri. Qui intrantem Jericho Salvatorem videre quærebat, sed præ turba non poterat: quia gratiæ fidei, quam mundo Salvator attulit, participare cupiebat: sed inólita vitiorum consuetudo, ne ad votum perveniret, obstiterat.

R. Lápides. [189]

Lectio ix.

Eadem namque turba noxiæ consuetudinis, quæ supra cæcum clamantem, ne lumen peteret, increpabat; etiam suspicientem publicanum, ne Jesum videat, tardat. Sed sicut cæcus turbarum voces magis ac magis clamando devicit: ita pusillus necesse est turbæ nocentis obstaculum altiõra petendo transcendat, terræna relinquat, arborem crucis ascendat. Sycómorus namque (quæ est arbor foliis moro similis, sed altitudine præstans, unde et a Latinis celsa nuncupatur) ficus fátua dicitur. Et eadem Dominica crux, quæ credentes alit ut ficus, ab in-

credulis irridetur ut fátua.

Te Deum laudamus. 20.

DIE VI. INFRA OCTAV.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

Ex Serm. cclvj. de Temp.

Lectio ib.

Rgo, dum novam constructionem sanctæ hujus ecclesiæ libenter attendimus, quam divino nomini hodie dedicamus, invenimus a nobis deberi et Deo nostro maximam laudem, et sanctitati vestræ congruum de divinæ domus ædificatione sermonem. Tunc autem sermo noster congruus erit, si in se aliquid ædificationis habeat, quod utilitati animarum vestrarum, Deo vos înterius ædificante, proficiat. Quod hic factum corporaliter videmus in parietibus, spiritaliter fiat in mentibus: et quod hic perfectum cernimus in lapidibus et lignis, hoc ædificante gratia Dei, perficitur in corporibus vestris.

R. Orantibus. [185]

Lectio v.

PRincipáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum, et omne donum perfectum : et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construendam istam domum orationis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxiliú, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent : ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perficere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfecit.

℞. O quam. [185]

Lectio vj.

ET quia ópera bona in conspéctu suo nunquam esse permittit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condignam pro tanta operatione mercédem. Adhuc ámplius agendæ sunt grátia Deo nostro. Hanc enim ecclésiám, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctorum Mátyrum reliquiis ámplius honorári. ℞. Mane. [186]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. xix.

IN illo témpore : Ingressus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri. **Lib. 5. cap. lxxvij. in Luc. xix.**

ST cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perambulans Jéricho Salvátor, venit ad locum, ubi præcurrens Zachæus sycómorum conscénderat : quia missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimirum et loquebátur et ibat, venit ad pópulum natiónum, qui passiónis ejus fide jam sublimis exsistens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspiciens vidit illum, quia per grátiam fidei a terrénis cupiditatibus elevátum, turbisque infidélibus præeminéntem elégit. Videre enim Dei, eligere vel amáre est. Unde est illud : Oculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amámus, vidére ; ab his, quæ exse-

crámur, intúitum festinámus avértere.

℞. Domus mea. [189]

Lectio viij.

Vidit ergo Jesus vidéntem se, quia elégit eligéntem se, et amávit amántem. Hunc sane órđinem proficiéndi, hoc est, per fidem Dominicæ incarnationis ad cognitió-nem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem specularandi Doctor egrégus osténdit, cum ait : Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifixum. Itémque áliis exprobrans : Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infirma temporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appellans.

℞. Lápides. [189]

Lectio ix.

ET dixit ad eum : Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo princípis Pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga do-

cébat : sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avaritiam disputántem, et cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant ; pertæsus eórum facinora, discessit et aufúgit, dicens : Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusilli Zachæi opórtet illum manére : hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus. 20.

DIE VII. INFRA OCT.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánis Chrysóstomi.

Ex Homilia xxxij. in cap. ix. Matth.

Lectio ista.

Quoniam omnis domus est Ecclesia, in quam vobis prius ingressis nos intrámus, discipulórum formam retinéntes : ideóque comúniter ómnibus statim atque ingressi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offerimus.

Nemo igitur socordia torpeat : nemo secularibus rebus suspensum animum habeat, cum jam ad predicandum sacerdotes intraverint. Non enim parva huic rei imminet poena. Equidem milles potius malim in domum alicujus vestrum ingressus destitui, quam hic predicans non audiri. Hoc mihi molestius esset quam illud, quandoquidem magis propria haec est, quam illa.

℞. Orantibus. [185]

Lectio h.

NAM hic magnae illae nostrae opes positae sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirandum? Nam haec mensa longe pretiosior est atque jucundior : et lucerna haec, quam illa, ut norunt qui cum fide oleo peruncti, a morbis liberati sunt. Arca etiam haec multo melior, magisque necessaria. Non enim vestes, sed misericordiam inclusam continet : quamvis pauci sint, qui eam possideant. Hic et lectulus est valde illo praestantior : divinarum enim Scripturarum requies quovis lecto suavior est. ℞. O quam. [185]

Lectio hj.

ET quidem si concordia perfecte servaretur a nobis, nullam aliam domum praeter hanc haberemus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testantur illa tria millia, et quinque millia hominum, quibus et domus una, et mensa una, et anima una erat. Multitudinis enim credentium, inquit, unum erat cor, et anima una. Sed quia longe ab illorum virtute absumus, et per domos disjuncti sumus, saltem quando huc convenimus, id omni studio faciamus. Nam etsi in aliis rebus pauperes, et inopes sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intramus, cum caritate nos suscipite : cumque, Pax vobis, dico : Et cum spiritu tuo, non voce solum, sed animo quoque respondete.

℞. Mane surgens. [186]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio hij. Cap. xix.

IN illo tempore : Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachaeus : et hic

princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Paulo post praedicta.

ST cum viderent omnes, murmurabant, dicentes, quod ad hominem peccatorem divertisset. Manifestum est, Judaeos semper Gentium odisse salutem. Scriptum est enim : Sequenti vero sabbato pene universa civitas convenit audire verbum Dei. Videntes autem turbas Judaei replenti sunt zelo, et contradicebant iis, quae a Paulo dicebantur. Et alibi, fideles etiam fratres adversus Apostolorum principem disceptabant, dicentes : Quare introisti ad viros praepitium habentes, et manducasti cum illis?

℞. Domus mea. [189]

Lectio hij.

STans autem Zachaeus dixit ad Dominum : Ecce dimidium bonorum meorum Domine do pauperibus : et si quid aliquid defraudavi, reddo quadruplum. Aliis calumniantibus hominem peccatorem, ipse Zachaeus

stans, id est, in ea quam coeperat, fidei veritate persistens, non solum se ex peccatore conversum, sed etiam inter perfectos probat esse conversatum. Dicente enim Domino : Si vis perfectus esse, vade, vende omnia quae habes, et da pauperibus : quisquis ante conversionem innocenter vixit, omnia conversus potest dare pauperibus.

℞. Lapides. [189]

Lectio ij.

AT qui aliqua fraude sustulit, primo haec juxta legem reddere, deinde quod sibi remanserit, debet dare pauperibus. Ac sic et ipse, quia sibi nil retinet, omnia sua dispergit, dat pauperibus, justitia ejus manet in saeculum saeculi. Et haec est sapiens illa stultitia, quam de sycomoro publicanus quasi fructum vitae legerat : rapta videlicet reddere, propria relinquere, visibilia contemnere, pro invisibilibus etiam mori desiderare, seipsum abnegare, et ejus, qui necdum videatur, Domini vestigia sequi concupiscere.

Te Deum. 20.

IN OCTAVA

DEDICATIONIS ECCLESIE.

Duplex.

Omnia ut in die [177]
præter Lectiones ij. No-
cturni.

Ex Epistola prima sancti
Felicitis Papæ quarti.

De Consec. dist. 1.
cap. 2.

Lectio in.

Abernaculum Mòy-
sen, Dòmino præ-
cipiente, fecisse et
sacrâsse, cum mensa et al-
târi ejus, et ceteris vasis
et utensilibus ad divinum
cultum explendum, légi-
mus : et non solum divi-
nis præcibus ea sacrâsse,
sed étiam sancti olei un-
ctione, Dòmino jubente,
perlinisse novimus. Quâ-
liter autem hæc facta
sint, et quòmodo ipsa sa-
cra non alii, quam sacer-
dotes sacra unctione de-
libuti, Dominòque cum
vestibus sanctis sacrati,
et Levitæ tractabant, fe-
rebant, erigebant, et de-
ponébant : in ipsis insti-
tutionibus, quæ jubente
Dòmino conscriptæ sunt
per Mòysen, in lege Dò-
mini reperitur.

R. Orantibus in loco isto,
* Dimitte peccata populi

tui Deus, et ostende eis
viam bonam, per quam
ambulent, et da glòriam
in loco isto. **R.** Qui regis
Israel intènde, qui deducis
velut ovem Joseph, qui
sedes super Chérubim. —
Dimitte.

Lectio v.

Quàliter ergo David re-
gum piissimus ampli-
ficaverit cultum Dei, et
templum Dòmino ædificâ-
re voluerit, sed propter
multum sanguinem quem
effuderat, prohibitus est,
et ipse collégerat expen-
sas : Sálomon quoque
filius ejus idípsum, quod
ipse facere optaverat, ju-
bente et auxiliante Deo,
perfecit, et templum cum
altâri, et reliqua ad divi-
num cultum peragendum
consecravit : in libro Re-
gum légitur. Fecit ergo
Sálomon in tempore illo
festivitatem celebrem, et
omnis Israel cum eo, mul-
titudo magna ab intróitu
Emath usque ad rivum
Ægypti, coram Dòmino
Deo nostro septem diebus,
et septem diebus, id est,
quatuórdecim diebus et
in die octáva dimisit pó-
pulos.

R. O quam metuendus
est locus iste : * Vere non

est hic aliud, nisi domus
Dei, et porta cœli. **R.** Hæc
est domus Dòmini firmiter
ædificata, bene fundata
est supra firmam petram.
— Vere non est.

De Consec. dist. 1. cap. xvij.

Lectio vj.

Solemmitates dedica-
tionum ecclesiarum
et sacerdotum, per singu-
los annos solèmniter sunt
celebrandæ, ipso Dòmino
exemplum dante, qui ad
festum dedicationis tem-
pli, omnibus id faciendi
dans formam, cum réli-
quis pòpulis eamdem fes-
tivitatem celebraturus

venit, sicut scriptum est :
Facta sunt Encænìa in Je-
rosólymis, et hiems erat,
et ambulabat Jesus in tem-
plo in pórticu Salomónis.
Quod autem octo dièbus
Encænìa sint celebranda,
in libro Regum peracta
dedicatione templi, repe-
riétis.

R. Mane surgens Jacob
erigebat lapidem in títu-
lum, fundens oleum desu-
per, votum vovit Dòmi-
no : * Vere locus iste san-
ctus est, et ego nescié-
bam. **R.** Cumque evigi-
lasset Jacob de somno,
ait. — Vere. **Gloria.** Vere.

